

Κατά την Τεσσαρακοστή...

Στις 16 του Μάρτη μπαίνουμε σε μια νέα περίοδο του λειτουργικού έτους και ξεκινάμε μια πορεία που θα μας οδηγήσει σε κάτι σημαντικό. Κάθε ξεκίνημα προϋποθέτει κάποια προσπάθεια που επιτρέπει να αποκτήσουμε κάτι νέο: θα αγωνιστούμε για να ζήσουμε στην κατάληξη του δρόμου μυστηριακά το Πάσχα του Κυρίου. Κατά την πορεία αυτή, η Εκκλησία - αλλά και οι συγκυρίες που ζει η χώρα μας με τα προβλήματά της - μας καλεί στη μετάνοια. Που σημαίνει ότι καλούμαστε, μέσα σε μια ατμόσφαιρα περισυλλογής και προσευχής, να εξετάσουμε και να αναθεωρήσουμε τόσο τις σχέσεις μας με το συνάνθρωπο όσο και τις σχέσεις μας με το Θεό.

Συνάνθρωποι μας είναι και οι φτωχοί, κυρίως αυτοί που πεινούν, κρυώνουν ή δεν έχουν στέγη. Αρκετοί φορείς στις εκκλησιαστικές μας επαρχίες ή κοινότητες – ενορίες, μονές, οργανώσεις ή αδελφότητες – ασταμάτητα προσπαθούν με ευαισθησία να απαλύνουν τον ανθρώπινο πόνο.

Στην τοπική μας Εκκλησία, μετά από μια πεντάμηνη διακοπή, η Κάριτας ξεκινά με ένα νέο φορέα που στοχεύει να υπηρετήσει τους ξεχασμένους, τους ανυπεράσπιστους και τους εγκαταλειμμένους στην τύχη τους. Οι Α.Ο. σάς ενημερώνουν για την καινούργια προσπάθεια που καλύπτει βασικές ανάγκες των προσφύγων και των μεταναστών. Στη μεγάλη περιοχή της Αθήνας, οι συνάνθρωποί μας αυτοί δεν είναι μονάδες ή δεκάδες, αλλά χιλιάδες!... Μόλις βγαίνουμε από το σπίτι μας τους συναντάμε, όπως ο Κυρηναίος συνάντησε τον Ιησού.

Τα δύο σημαντικά θέματα που ξεκινήσαμε στο προηγούμενο τεύχος συνεχίζουν.

- Η έλλειψη κλήσεων, το καυτό και πολύπλοκο αυτό πρόβλημα δεν αντιμετωπίζεται με συνταγές. Όλοι το καταλαβαίνουμε! Η Σύνοδος των Επισκόπων μας θα τις είχε βρει. Απεναντίας, μελέτησε το θέμα κατά τις δύο τελευταίες συνάξεις της. Κάλεσε να συμβάλουν στη μελέτη και την αντιμετώπιση του προβλήματος αντιπροσώπους του Κλήρου και των Μοναχών. Πιστεύω ότι δεν κάλεσε ακόμη τους Λαϊκούς, γιατί είναι νωπές οι θέσεις, οι επιθυμίες και τα οράματά τους όπως αυτά διατυπώθηκαν στις δυο πανελλήνιες συνάξεις και, παλιότερα, στα 5-6 πανελλήνια συνέδρια όπου συμμετείχαν. Δεν ξεχνώ τα τοπικά, όπως Σύνοδοι, συνέδρια ή συνάξεις εκκλησιαστικών επαρχιών ή άλλων φορέων της Εκκλησίας μας. Το περιοδικό έχει μεγάλη αρθρογραφία - σε ειδικά τεύχη και μη - μαρτυριών, μελετών, εμπειριών, ερευνών ή ομιλιών πάνω στην κλήση του λαϊκού, του μοναχού, και του κληρικού. Οι σελίδες του Περιοδικού είναι στη διάθεση κάθε καλόπιστου λαϊκού που θέλει να συμβάλει στο διάλογο και σε μια ρεαλιστική αλλά και ποιμαντική αντιμετώπιση του προβλήματος. Εξάλλου είναι και ο πιο άμεσα ενδιαφερόμενος. Οι μοναχοί, οι ιερείς και οι επίσκοποι δεν διαθέτουν πέραν από τον καλό λόγο και τις ποιμαντικές αποφάσεις πολλές άλλες δυνατότητες.

- Τη θεολογική και ποιμαντική δυναμική της Β' Βατικανής Συνόδου δεν μπορούν να ανατρέψουν εξωτερικοί ή εσωτερικοί στην Εκκλησία παράγοντες, ούτε ρεύματα ή άτομα. Είναι έργο του Πνεύματος. Οι Α.Ο. παρουσιάζουν στο τεύχος τις αξιολογήσεις των επισκόπων που έλαβαν μέρος στη έκτακτη Σύνοδο των Επισκόπων (τέλος '85).

π. Γαβριήλ Μαραγκός τ.Ι.

Τοπική Εκκλησία

Σε νέα βάση το προσφυγικό έργο της Κάριτας

- *Φίλε Αντώνη*, ας ξεκινήσουμε με το θέμα που σε απασχόλησε τον τελευταίο καιρό: η εξυπηρέτηση των ανθρώπων που έχουν άμεση ανάγκη από τροφή και ενδυμασία.*

- Η Κάριτας Αθήνας, σε συνεργασία με δύο άλλες τοπικές Κάριτας, την Κάριτας «Θεία Πρόνοια» και την Κάριτας Αρμενορρυθμων, ίδρυσε τελευταία την **Κάριτας Αθήνας - Προσφυγικό Έργο** για την εξυπηρέτηση των προσφύγων και μεταναστών που βρίσκονται στην περιοχή Αττικής.

Βασικός στόχος σύστασης του νέου θεσμού είναι η παροχή βοήθειας σε φαγητό, τρόφιμα, ρούχα, και η εν γένει κοινωνική συμπαράσταση προσφύγων και μεταναστών που διαμένουν στην περιοχή της Αττικής και βρίσκονται σε ανάγκη, αδιακρίτως φύλου, φυλής, γλώσσας, εθνικότητας και θρησκευτικών ή πολιτικών πεποιθήσεων, με σκοπό την ομαλή ένταξή τους στον κοινωνικό ιστό της χώρας μας, αλλά και την ενίσχυση της προοπτικής επαναπατρισμού τους στις χώρες προέλευσής τους, εφόσον το επιθυμούν.

Ο Θεσμός εγκαταστάθηκε και λειτουργεί σε ξεχωριστό, δωρεάν παραχωρούμενο από την Καθολική Ιερά Μονή της Παμμακαρίστου Θεοτόκου, 7όροφο κτίριο στην πλατεία Βάθης, επί της οδού Καποδιστρίου 52.

- *Θέλετε να περάσουμε σε πιο συγκεκριμένα πράγματα και να μιλήσουμε με αριθμούς;...*

- Οι άνθρωποι που εξυπηρετούνται σε καθημερινή βάση (250 περίπου τον αριθμό) είναι 95% αλλοδαποί (Ιρακινοί, Αφγανοί, Πακιστανοί, Ινδοί, Κούρδοι, Σομαλοί, Σουδανοί κ.λπ.).

Συγκεκριμένα, οι υπηρεσίες μας περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων:

- Πλήρες ζεστό φαγητό σε τραπεζαρία, Δευτέρα – Παρασκευή, για 250 πάνω κάτω άτομα την ημέρα. Σε δύομισι μήνες περίπου από την έναρξη του συσσιτίου, 10 Νοεμβρίου 2004 μέχρι 31 Ιανουαρίου 2005, εξυπηρετήθηκαν στην τραπεζαρία της οδού Καποδιστρίου 52, 11.584 άτομα.

- Διανομή τροφίμων και ρούχων σε πρόσφυγες και μετανάστες αλλά και απόρους Έλληνες. Στο ίδιο με το παραπάνω διάστημα, χορηγήθηκαν 420 τσάντες με διάφορα είδη τροφίμων σε οικογένειες που έχουν ανάγκη και διανεμήθηκαν ρούχα σε 764 πρόσφυγες και μετανάστες και εν γένει απόρους.

- *Ας δούμε και άλλους τομείς που ξεπερνούν την άμεση δράση και που αγγίζουν βαθύτερες ανάγκες, εξίσου ζωτικές.*

- Πράγματι. Θα αναφερθώ σε τρεις σημαντικούς τομείς που σχετίζονται με την κοινωνική υπηρεσία, τα εκπαιδευτικά και τα αναπτυξιακά προγράμματα.

Η Κοινωνική Υπηρεσία είναι στελεχωμένη με έμπειρη πτυχιούχο κοινωνική λειτουργό. Στόχος της Υπηρεσίας είναι να βοηθάει μετανάστες και πρόσφυγες στην προσαρμογή τους στη χώρα μας και στη συνειδητοποίηση των αναγκών τους με

απώτερο σκοπό να αξιοποιήσουν τη βοήθεια που τους προσφέρεται ώστε να γίνουν αυτόνομοι για τον εαυτό τους και χρήσιμοι για την οικογένεια και την πατρίδα τους.

Συγκεκριμένα, προσφέρεται πληροφόρηση και υποστήριξη σε διάφορα θέματα, όπως π.χ. σχετικά με τον τρόπο και τα δικαιώματα παραμονής τους στη χώρα, τη δυνατότητα εκπαίδευσης των ιδίων και των παιδιών τους και οτιδήποτε άλλο τους απασχολεί. Σε συνεργασία με δικηγόρο και ιατρικό προσωπικό, που προσφέρουν εθελοντικά τις υπηρεσίες τους, η Κοινωνική Υπηρεσία πληροφορεί καλύτερα τους ενδιαφερόμενους σε νομικά ζητήματα και σε θέματα υγείας.

Τέλος η ίδια υπηρεσία έχει δημιουργήσει ένα μεγάλο δίκτυο επικοινωνίας με φορείς Δημοσίου και μη, με στόχο την καλύτερη κάλυψη των αναγκών όσων εμφανίζονται στους χώρους μας .

Κατά το διάστημα που μεσολάβησε από την έναρξη του Έργου στις 10 Νοεμβρίου 2004 μέχρι το τέλος Ιανουαρίου 2005, έχουν εξυπηρετηθεί από την κοινωνική λειτουργό πάνω από 130 άτομα. σε διάφορους τομείς.

Ας έλθουμε στο δεύτερο τομέα: Τα **Εκπαιδευτικά προγράμματα** για μετανάστες και πρόσφυγες, όπως και για τα παιδιά τους, προκειμένου αυτά να εφοδιάζονται με τις απαραίτητες και απαιτούμενες για την ηλικία τους γνώσεις μέχρι την οριστικοποίηση του καθεστώτος των γονέων τους. Έχουν γίνει ήδη πολλές επαφές με εθελοντές, προκειμένου να αρχίσουν σύντομα στους χώρους μας σχετικά εκπαιδευτικά προγράμματα.

Ακόμη πιο σημαντικός είναι ο τομέας που σχετίζεται με την οργάνωση ή συμμετοχή σε **αναπτυξιακά προγράμματα** τα οποία διαχειρίζονται οι Κάριτας Ευρώπης και η Διεθνής Κάριτας καθώς και σε προγράμματα που προκηρύσσονται από Ελληνικούς Δημόσιους Φορείς, την Ευρωπαϊκή Κοινότητα ή Διεθνείς Οργανισμούς και αναφέρονται σε θέματα μεταναστών και προσφύγων.

• *Ας πάμε ακόμη πιο βαθιά. Στον ομοσπονδιακό χώρο που ίδρυσαν οι τρεις Κάριτας χρειάζεται μεγαλύτερο άνοιγμα, εντονότερη αναζήτηση τόσο νέων συνεργασιών όσο και καινούργιων πηγών οικονομικής ενίσχυσης...*

- Έχετε δίκιο, απαιτούνται ακόμη μεγαλύτερες προσπάθειες, όπως μελέτη, έρευνα και αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιουργούνται από την υλική και πνευματική φτώχεια στον κόσμο, μεταξύ άλλων και μέσω της συμμετοχής σε αναπτυξιακά προγράμματα που προκηρύσσονται από ελληνικούς, κοινοτικούς ή ευρωπαϊκούς και διεθνείς Οργανισμούς και φορείς, με στόχο τη συνεχή αναβάθμιση των προσφερόμενων στους μετανάστες και πρόσφυγες κοινωνικών, πολιτισμικών και εκπαιδευτικών υπηρεσιών.

Το βασικό μας πρόβλημα ασφαλώς είναι η εξεύρεση των απαραίτητων οικονομικών πόρων και η πλαισίωση του Έργου από κατάλληλους εθελοντές και αξιόλογους ειδικούς συνεργάτες. Ευτυχώς το Προσφυγικό έργο έχει ήδη εκτιμηθεί θετικά και τα βοηθήματα φτάνουν από πολλές πηγές, ενώ 50 περίπου εθελοντές συμπληρώνονται τη Διοικούσα Επιτροπή, που αποτελείται από 5 λαϊκούς, άμισθους, εθελοντές που προέρχονται από τις 3 τοπικές Κάριτας.

• *Ποιοι οι πόροι σας, συγκεκριμένα; ...*

- Ο νεοσυσταθείς θεσμός Κάριτας Αθήνας - Προσφυγικό Έργο δεν έχει ιδίους οικονομικούς πόρους. Συντηρείται από πάγιες εισφορές των τριών καθολικών Αρχιερέων της Αθήνας, το Σεβ/το κ. Νικόλαο Φώσκολο, Αρχιεπίσκοπο των εν Αθήναις Καθολικών, το Σεβ/το κ. Ανάργυρο Πρίντζη, Έξαρχο των

Ελληνορρυθμων Καθολικων Ελλαδος, το Σεβ/το κ. Νισσαν Καρακεχαγιαν, Έξαρχο των Αρμενιων Καθολικων Ελλαδος, απο δωρεαν παραχωρηση τροφιμων και ρουχων εκ μερους κρατικων και ιδιωτικων φορεων, απο οικονομικες ενισχυσεις εκκλησιαστικων, κρατικων και επιχειρησιακων φορεων, απο συνδρομες Υποστηρικτων του Έργου και κυριως απο βοηθηματα ιδιωτων και εργασιακη προσφορα εθελοντων, που προσφερον με ανιδιοτελεια και χαμογελο στα χειλη τον ελευθεροχρονο τους για την εξυπηρετηση φτωχων και παραμελημενων συνανθρωπων μας

Το Προσφυγικο Έργο των ΚΑριτας Αθηνas λειτουργει με πέντε έμμισθους συνεργατες, αλλα στηριζεται κυριως σε εθελοντες. Ο εθελοντισμος αποτελεί βασικο παραγοντα λειτουργιας του θεσμου. Οι εθελοντες ανερχονται σημερα σε 50 περιπου ανδρες και γυναικες, και προσφερον τις υπηρεσιες τους ανιδιοτελως, σε ημερησια βαση εκ περιτροπης, στο κτιριο της πλατειας Βαθης.

• Στην αρχη της συζητησης μας ειπατε οτι ο φορεας ΚΑριτας Αθηνas - Προσφυγικο Έργο ιδρυθηκε απο την ΚΑριτας Αθηνas σε συνεργασια με την ΚΑριτας «Θεια Προνοια» και την ΚΑριτας Αρμενιων. Υπαρχουν λοιπον δεσμοι αναμεσα στο νεο φορεα και την ΚΑριτας Αθηνas. Δωστε μας επισης μερικες συντομες πληροφοριες για το εργο της. Ποιο φασμα καλυπτουν οι δραστηριότητες της; ...

- Καταρχας πρεπει να πουμε οτι το προσφυγικο εργο των ΚΑριτας της περιοχης Αθηνων ενταχθηκε, για νομικους και λειτουργικους λογους, στο αναγνωρισμενο απο την Πολιτεια σωματριο ΚΑριτας Αθηνas, αλλα λειτουργει ως ανεξαρτητη και αυτοδιοικητη μοναδα υπο το ονομα «ΚΑριτας Αθηνas - Προσφυγικο Έργο».

Παντως, η ΚΑριτας Αθηνas, ως φιλανθρωπικο και αναπτυξιακο Σωματριο της Καθολικης Εκκλησιας Αθηνων, προσφερει ανιδιοτελως τις υπηρεσιες του σε καθε ανθρωπο που εχει αναγκη, ανεξαρτητως θρησκευματος, φυλης, εθνικτητας η γλωσσας. Η ΚΑριτας Αθηνas, που λειτουργουσε ηδη ως φιλανθρωπικη οργανωση απο το 1978, ιδρυθηκε ως Σωματριο μη κερδοσκοπικου χαρακτηρα το 1987.

Θα προσθεσω και μια αλλη πληροφορια μεσω του Περιοδικου σας: Η ΚΑριτας Αθηνas, αποτελεί απο το Δεκεμβριο του 2004 και αναγνωρισμενη Μη Κυβερνητικη Οργανωση (Μ.Κ.Ο.), εγγεγραμμενη στα μητρωα της Υπηρεσιας Διακρατικης Αναπτυξιακης Συνεργασιας (Υ.Δ.Α.Σ.) του Υπουργειου Εξωτερικων, με αριθμο μητρωου 344. Το γεγονος αυτο, που επιδιωξαμε ευθυσ αμεσως μετα τη συσταση του θεσμου ΚΑριτας Αθηνas - Προσφυγικο Έργο, θα μας επιτρεψει να λαβουμε μέρος σε κρατικα και κοινοτικα Προγραμματα και βοηθει ασφαλως την Εκκλησια μας να κινειται στο αμεσο και ευρυτερο κοινοτικο περιβαλλον.

Οι βασικες δραστηριότητες της ΚΑριτας Αθηνas αναφeronται στους Τομεις Αιμοδοσιας, Υγειας, Φυλακων, Προσφυγων, Τριτης ηλικιας, Εμψυχωσης και Κοινωνικης Συμπαράστασης, Αναδοχων απορων ηλικιωμενων, Διανομης τροφιμων και ρουχων κ.λπ. Εξυπηρετουονται κατ' επαναληψη, κατα τη διαρκεια του ετους, πανω απο 1000 άτομα το χρονο, αποροι Έλληνες, αλλα και σε μεγαλο ποσοστο (σε μερικες περιπτωσεις 95%-100%), ξενοι, μεταναστες και προσφυγες.

Στα 25 χρονια προσφορας και αγαπης, η ΚΑριτας Αθηνas ειχε σημαντικη φιλανθρωπικη δραση τόσο στο εσωτερικο όσο και στο εξωτερικο.

• Ποιες ειναι οι σχεσεις της ΚΑριτας Αθηνas, και κατ' επεκταση της ΚΑριτας Αθηνas - Προσφυγικο Έργο, με την παγκοσμια ΚΑριτας;

- Θα είμαι επιγραμματικός. Η Κάριτας Αθήνας, σωματείο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, εντάσσεται, όπως και οι δύο άλλες Κάριτας της περιοχής Αθηνών, σε ένα παγκόσμιο δίκτυο Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, που υπάρχουν στη Διεθνή Κάριτας.

Η Διεθνή Κάριτας, έκφραση φιλανθρωπίας και αγαθοεργίας της Καθολικής Εκκλησίας, αποτελεί ένα παγκόσμιο δίκτυο κοινωνικής και οικονομικής συμπαράστασης ανθρώπων που βρίσκονται σε ανάγκη, ανεξαρτήτως θρησκείας, εθνότητας, φυλής ή γλώσσας. Δραστηριοποιείται σε 198 κράτη ανά την οικουμένη, υπό μορφή συνομοσπονδίας αυτόνομων μελών.

Η Διεθνή Κάριτας είναι οργανωμένη κατά γεωγραφική περιφέρεια, κατά κράτος σε κάθε περιφέρεια και κατά περιοχή μέσα στα διάφορα κράτη.

• *Πριν χρόνια είχα τη χαρά να παρουσιάσω στο Περιοδικό την οργανωτική δομή και τις προτεραιότητες της Κάριτας Ευρώπης. Οι δεσμοί μας με την Περιφέρεια έχουν αυξηθεί; Μιλήστε μας συνοπτικά για την οργάνωση, τις ευαισθησίες και δραστηριότητες της. Ποιες οι δικές σας αναμονές;...*

- Η Κάριτας - Ευρώπη, στην οποία ανήκει η Κάριτας Ελλάς και κατ' επέκταση η Κάριτας Αθήνας, η Κάριτας «Θεία Πρόνοια» και η Κάριτας Αρμενίων, όπως και οι άλλες Κάριτας της Ελλάδος, αποτελεί μια από τις επτά γεωγραφικές περιφέρειες της Διεθνούς Κάριτας και περιλαμβάνει σήμερα 44 αυτόνομες εθνικές Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις σε όλη την Ευρώπη με πολλές τοπικές οργανώσεις σε κάθε κράτος.

Παρά την αυτονομία των εθνικών Μ.Κ.Ο, η Κάριτας Ευρώπη δίνει μεγάλη σημασία στη συνεργασία και το συντονισμό ενεργειών τόσο μέσα στα πλαίσια της περιοχής της Ευρώπης όσο και στη συνεργασία της με τις άλλες έξι Περιφέρειες της Διεθνούς Κάριτας, προκειμένου η δράση της να είναι πιο αποτελεσματική για την παροχή υλικής και ηθικής βοήθειας στους κοινωνικά παραμελημένους και για την προστασία των συμφερόντων τους, όπου και με όποιες συνθήκες και αν αυτοί βρίσκονται, ανεξαρτήτως θρησκευματος ή άλλης διάκρισης.

Οι δραστηριότητες των Μ.Κ.Ο. Κάριτας στην Ευρώπη περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την υλική και ηθική υποστήριξη κοινωνικά παραμελημένων προσώπων, (όπως ατόμων τρίτης ηλικίας, ανθρώπων με ειδικές ανάγκες, μεταναστών και προσφύγων και άλλων ομάδων που έχουν ανάγκη συμπαράστασης), την προσφορά εξειδικευμένων συμβουλευτικών υπηρεσιών, τον επαγγελματικό προσανατολισμό και την αντίστοιχη εκπαίδευση με σκοπό την ομαλή ένταξη των ανθρώπων αυτών στον κοινωνικό ιστό.

Ακόμη οι Μ.Κ.Ο. Κάριτας στην Ευρώπη αναλαμβάνουν διεθνείς συνεργασίες με αξιόπιστους φορείς της κοινωνίας των πολιτών των αναπτυσσόμενων χωρών με στόχο την ουσιαστική βελτίωση του οικονομικού και κοινωνικού επιπέδου των κατοίκων τους και τη μείωση της φτώχειας.

Σκοπός και Στρατηγική της Κάριτας Ευρώπη για την πενταετία 2005-2010 είναι «*Αλληλεγγύη στην καρδιά της Ευρώπης*». Σε μια άλλη ενδεχομένως ευκαιρία θα μπορούσαμε να αναπτύξουμε τη «Στρατηγική» αυτή της Κάριτας Ευρώπη. Ας σημειώσουμε σήμερα απλά ότι η Κάριτας Ευρώπη βλέπει την «Αποστολή» της ως *δέσμευση για την εκρίζωση της φτώχειας και του κοινωνικού παραγκωνισμού από τον κόσμο και «Όραμά» της είναι να επικρατήσει ελευθερία, ισότητα, δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια για όλους.*

Και τώρα στα δικά μας. Η «Κάριτας Αθήνας - Προσφυγικό Έργο» συνεχίζει το έργο που μέχρι το Μάιο του 2004 εκτελούσε η Κάριτας Ελλάς.

Θεωρώ ότι οι συνθήκες τώρα είναι πιο δύσκολες για τη χώρα μας. Μέρα με την ημέρα αυξάνονται οι φτωχοί Έλληνες και πολλαπλασιάζονται οι πένητες πρόσφυγες και μετανάστες. Πολλές φορές βρισκόμαστε στην ανάγκη να κλείνουμε τις πόρτες του συσσιτίου γιατί αυτοί που ζητούν ένα ζεστό πιάτο φαγητού κάθε μέρα συχνά ξεπερνούν τους 275 και δεν μπορούμε να ανταποκριθούμε για πολύ σε ένα τέτοιο αριθμό εξυπηρετούμενων. Και οι άνθρωποι αυτοί δεν σταματούν στο πιάτο του φαγητού. Ζητούν τρόφιμα, ζητούν ρούχα και κλινοσκεπάσματα, αλλά ζητούν κυρίως κοινωνική συμπαράσταση, ιατρική και νοσοκομειακή περίθαλψη, νομική στήριξη, δυνατότητα βασικής εκπαίδευσης και τελικά κοινωνική αναγνώριση..

Η ΚάρITAS Αθήνας-Προσφυγικό Έργο προσπαθεί να ανταποκριθεί στις αυξημένες απαιτήσεις του Έργου, αλλά τα μέσα, τόσο τα οικονομικά, όσο και τα σε ανθρώπινο δυναμικό, είναι περιορισμένα. Έτσι, στη φυσική κόπωση που συσσωρεύει η καθημερινή πολύωρη ενασχόληση με το έργο, προστίθεται και η θλίψη για τις περιορισμένες δυνατότητές μας και η αγωνία μας να ανταποκριθούμε, όπως θα θέλαμε και όπως θα ταίριαζε στους συνανθρώπους μας που βρίσκονται σε ανάγκη.

• *Φίλε Αντώνη, αυτά που μας λες πράγματι μας συγκινούν βαθιά και είμαι βέβαιος ότι ανάλογα είναι και τα αισθήματα των αναγνωστών μας. Τελειώνοντας, πάμε ακόμη πιο βαθιά;... Αν συμφωνείτε;...Πώς βλέπετε τη δυνατότητα συνέχισης αυτού του Έργου;...*

- π. Γαβριήλ, μπορώ να μη συμφωνήσω και να αποφύγω τις αδιάκριτες ερωτήσεις σας;... Μας λείπουν, βέβαια, τα οικονομικά και μη μέσα, αλλά έχουμε τη διάθεση για δουλειά και την εκτίμηση του περιβάλλοντός μας. Το Προσφυγικό Έργο γίνεται μέρα με την ημέρα πιο γνωστό. Οι κρατικοί και δημοτικοί φορείς συνεργάζονται άνετα μαζί μας και μας βοηθούν. Ιδιωτικές επιχειρήσεις μας συμπαραστέκονται και μας συνδράμουν (πρόσφατα μια γνωστή εταιρία ανέλαβε να μας προμηθεύει το καθημερινό ψωμί στο «Τραπέζι του Πρόσφυγα» για μια περίοδο επτά μηνών, και περιμένω να θελήσει να συνεχίσει και μετά την εκπνοή της περιόδου αυτής ή να βρεθεί κάποιος άλλος ιδιώτης που θα προσφερθεί να συνεχίσει την ωραία αυτή πρωτοβουλία). Δεχόμαστε προσφορές από τους ενορίτες των καθολικών ενοριών της Αθήνας, από απλούς ανθρώπους, από καλλιτέχνες (ένας γλύπτης χάρισε όλο το προϊόν της εκθέσεως των έργων του για το «τραπέζι του φτωχού») και από απλούς μεροκαματιάρηδες και συνταξιούχους

Εξάλλου, έχουμε την εκπεφρασμένη θέληση των τριών καθολικών Ιεραρχών της περιοχής Αθηνών να κρατήσουν ανοικτό το «τραπέζι του πρόσφυγα» και την αγάπη και συμπαράσταση των καθολικών Μοναχών και των καθολικών Σχολείων της περιοχής μας που αγκάλιασαν και στηρίζουν το Έργο οικονομικά αλλά και με την παρουσία μαθητών τους στην εξυπηρέτηση των σιτιζόμενων. Η ΚάρITAS Ευρώπη και επί μέρους ευρωπαϊκές ΚάρITAS παρακολουθούν με ενδιαφέρον τη νέα μας προσπάθεια και ελπίζουμε στη συμπαράστασή τους. Ήδη έχουμε υποβάλει προτάσεις για συμμετοχή σε κυβερνητικά προγράμματα που θα μας δώσουν τη δυνατότητα συνεργασίας με γνωστούς στη χώρα μας και το εξωτερικό κοινωνικούς φορείς και θα τονώσει τα οικονομικά μας, αλλά και η Εκκλησία μας θα είναι πιο αποδοτική στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον της χώρας μας.

Κυρίως όμως πιστεύουμε στη συμπαράσταση των εθελοντών που, μαζί με τη Διοικούσα Επιτροπή, στηρίζουν και προωθούν το Έργο. Γυναίκες, αλλά και άνδρες εθελοντές (8-10 την ημέρα), βοηθούν, ως καλοί Σαμαρείτες, στην κουζίνα και την

τραπεζαρία, σερβίροντας το φαγητό σε 2-3 σκεύη για κάθε σιτιζόμενο, μαζεύοντας τα αποφάγια, πλένοντας τα πιάτα και λοιπά σκεύη και τακτοποιώντας τα τραπέζια για να υποδεχθούν και πάλι με χαμόγελο και ανοικτή καρδιά τους πεινασμένους και ταλαιπώρους πρόσφυγες και μετανάστες, αλλά και έλληνες συνανθρώπους μας που βρίσκονται σε ανάγκη. Γιατροί και νομικοί εθελοντές παρέχουν αφιλοκερδώς τις υπηρεσίες τους για να βοηθήσουν με τη συμβουλή τους μια άμεση και επείγουσα ανάγκη. Μοναχοί και μοναχές προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στην τραπεζαρία και αλλού, αλλά και τη βοήθειά τους για ρούχα και κλινοσκεπάσματα όπως επίσης και για εκπαιδευτικά προγράμματα.

Το Έργο ασφαλώς είναι πολύ δύσκολο και απαιτεί πολλές θυσίες.

Για μας, που βρισκόμαστε κάθε μέρα στο Κέντρο των προσφύγων και μεταναστών, η μεγάλη μας ικανοποίηση και αμοιβή είναι το αβίαστο χαμόγελο των φτωχών και ταλαιπωρημένων συνανθρώπων μας, που βρίσκουν ένα πιάτο ζεστό φαγητό και λίγη αγάπη από ανθρώπους, που προσφέρουν αφιλοκερδώς τις υπηρεσίες τους γι' αυτούς, στο στέκι της αγάπης, στο «σπίτι του πρόσφυγα και του φτωχού» της οδού Καποδιστρίου 52.

• Αντώνη, σε ευχαριστώ για την ευκαιρία που μου έδωσες να γνωρίσω, ερχόμενος δύο πρωινά στο σπίτι του Πρόσφυγα, την ανθρώπινη ατμόσφαιρα που επικρατεί, τη γενναιοδωρία όσων εργάζεστε εκεί και υποδέχεστε ανθρώπους που έχουν ανάγκη από τροφή. Το χαμόγελό τους πράγματι δείχνει ότι στους χώρους σας βρίσκουν κάτι παραπάνω. Την ανθρωπιά, το σεβασμό της προσωπικότητά τους και τη φιλία που δημιουργείται με τους εθελοντές. Τη δεύτερη φορά ήλθα «στο τραπέζι» να φωτογραφήσω σκηνές από το γέυμα για τους Α.Ο. Είδα τα προβλήματα που προκύπτουν από την πολυκοσμία: Το φόβο μην τυχόν και δεν προλάβουν φαγητό. Τις ανασφάλειες των ξενιτεμένων που τους κάνουν εριστικούς. Τις παράλογες απαιτήσεις μερικών να έχουν προτεραιότητα. Χρειάζεται ανθρώπινη μαεστρία και να ξέρεις να υποδέχεσαι χριστιανικά το φτωχό!... Κατόπιν έμαθα ότι στις 7/2 στην τραπεζαρία σιτίστηκαν 284 άτομα, παιδιά, γυναίκες, άντρες, αλλά κυρίως νεαρά άτομα. Καλή εργασία!

* Η συνέντευξη δόθηκε από τον κ. Αντώνη Ι. Φώσκολο, Πρόεδρο της Διοικούσας Επιτροπής στον π. Γαβριήλ Μαραγκό.

ΚΑΡΙΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ - ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ ΕΡΓΟ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ & ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ	
(10/11/2004-31/1/2005)	
ΕΙΣΦΟΡΑ ΣΕΒ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ	15.000,00
ΕΙΣΦΟΡΑ ΣΕΒ. ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ	10.000,00
ΕΙΣΦΟΡΑ ΣΕΒ. ΚΑΡΑΚΕΧΑΓΙΑΝ	1.500,00
ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΜΟΝΑΧΩΝ (Ε.Κ.Μ.Ε.)	11.500,00
ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΜΑΡΙΑΝΩΝ ΑΔΕΡΦΩΝ	3.000,00
ΑΠΟ ΕΝΟΡΙΑ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ	2.000,00
ΠΡΟΣΦΟΡΑ COR UNUM	10.000,00
ΠΡΟΣΦΟΡΑ CARITAS EUROPA (Ε.Σ.Φ.)	8.569,00

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΚΑΡΙΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ	8.859,06
ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΙΔΙΩΤΩΝ	6.414,72
ΑΠΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ	1.685,00
ΑΠΟ ΚΟΥΜΠΑΡΑ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ Νο 1 (Bazaar)	1.335,95
ΑΠΟ ΚΟΥΜΠΑΡΑ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ Νο 2	837,00
ΣΥΝΟΛΟ	80.700,73

Τοπική Εκκλησία

Γύρω από την προβληματική των κλήσεων

Ο Γιάννης Ασημάκης* είναι ένα νεαρό παιδί που στοχεύει στο ιερατείο, ανήκει στην εκκλησιαστική επαρχία της Σύρου και, προς το παρόν, σπουδάζει φιλοσοφία στην Πάδοβα. Τελευταία εκδήλωσε την επιθυμία να μιλήσει για ένα καυτό θέμα: οι κλήσεις στη χώρα μας. Τον ευχαριστούμε θερμά. Και κάνουμε μια ευχή: η σκέψη του να φλογίσει το δικό μας ενδιαφέρον!

▪ *Πριν απ' όλα θα ήθελα να σε ρωτήσω: τι σε κάνει να θες να μιλήσεις γύρω από το καυτό ζήτημα των κλήσεων ή, όπως το διατύπωσες, την προβληματική των κλήσεων;*

- Αν και γνωρίζω ότι το θέμα είναι δύσκολο και λεπτό, εντούτοις διαπιστώνω κάποια έλλειψη ευαισθησίας στην τοπική μας εκκλησία. Για παράδειγμα, στον Καθολικό Τύπο, στην ποιμαντική των ενοριών. Υπάρχει κάποιο κενό! Δεν παραβλέπω μερικές προσπάθειες μοναχικών ταγμάτων.

Δεύτερο, πρόθεσή μου είναι να μοιραστώ με άλλους μερικές σκέψεις γύρω από το θέμα, και να προβληματιστώ μαζί τους, ξεκινώντας ένα διάλογο. Το ξέρω ότι δεν διαθέτω δημοσιογραφική πείρα, ούτε κατάρτιση. Νομίζω όμως ότι η όραση και η ακοή δεν μου λείπουν. Τόσο στη Σύρο, απ' όπου κατάγομαι, όσο και στην Τήνο, την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη – που έχω επανειλημμένα επισκεφτεί – βλέπω ότι η παρουσία ιεροσπουδαστών στην εκκλησία ή αφήνει αδιάφορους τους πολλούς ή προκαλεί σχόλια. Πιστεύω ότι η παρουσία των ελάχιστων νέων ιεροσπουδαστών πρέπει να προτρέπει τον κόσμο στην προσευχή. Είναι πολύ ωραίο να μιλάς για το Θεό, πολύ δύσκολο όμως να μιλάς με το Θεό.

Ένας τρίτος λόγος: επειδή ακριβώς βρίσκομαι στο στάδιο της διαμόρφωσης, της μελέτης και της προετοιμασίας, βλέπω ότι αυτό που εγώ, εδώ στην Πάδοβα, βιώνω καθημερινά μπορεί να γίνει χαμόγελο και τραγούδι στην απελπισία ή την αδιαφορία πολλών ανθρώπων.

▪ *Γιάννη, χαίρομαι ιδιαίτερα για το νεανικό σου ενθουσιασμό. Και τούτο, δίχως κάποια δόση κριτικής ή υποτίμησης.*

- Μου λέτε ότι διακρίνετε στα λόγια μου ενθουσιασμό και θέρμη. Σας ευχαριστώ για το κομπλιμέντο! Παρά την απειρία μου, έχω καταλήξει σε κάτι: νομίζω ότι οι ιερείς που έχουν χάσει τη χαρά της κλήσης τους ή αυτοί – κληρικοί

και μοναχοί – που «συμβιβάστηκαν» με την καθημερινότητα, έγιναν φτωχότεροι και φτώχυναν και τους άλλους πιστούς.

Ναι, είναι δίχως άλλο ένας πειρασμός, μας παρανομεύει όλους – ιερείς και μοναχούς – στο διάβα της πορείας μας, κυρίως, όταν αρχίζουν και μας βαρύνουν τα χρόνια. Ας ξεκινήσουμε όμως πιο άμεσα την ανάλυση του θέματος, σχετικά με την προβληματική των κλήσεων. Σε τι δίνεις προτεραιότητα;

Κατά την άποψή μου, το καθήκον της προαγωγής των ιερατικών κλήσεων αφορά ολόκληρη τη χριστιανική κοινότητα, η οποία οφείλει να το εκπληρώνει με μια γνήσια χριστιανική ζωή. Σ' αυτή την προαγωγή η πολυτιμότερη συμβολή προσφέρεται από τις οικογένειες, τις εμπνευσμένες από πνεύμα πίστης, αγάπης, ευσέβειας. Το οικογενειακό περιβάλλον γίνεται το πρώτο ιεροσπουδαστήριο¹. Και απ' εδώ προέρχεται η μεγαλύτερη δυσκολία. Πολλοί γονείς βλέπουν σαν αποτυχία ή κατάρα για τα παιδιά τους το κάλεσμα του Θεού στην ιεροσύνη ή τη μοναχική ζωή. Επίσης δεν είναι σπάνιο το φαινόμενο της οικογένειας δίχως χριστιανικές αρχές, για πολλούς η χριστιανική πίστη έχει υποδεέστερο ρόλο στη ζωή ή έχει καταντήσει κοινωνική υποχρέωση ή ανώριμη ανάγκη. Με ελαττωματική χριστιανική μαρτυρία στη ζωή, πώς θα προκύψουν κλήσεις;...

▪ *Μίλησες για το καθήκον της προαγωγής των ιερατικών κλήσεων. Την ευθύνη αποδίδεις στη χριστιανική κοινότητα. Πες μας με δύο λόγια πως την αντιλαμβάνεσαι.*

- Όλοι γνωρίζουμε πολύ καλά τι σημαίνει χριστιανική κοινότητα.

Πρώτο, είναι ο χώρος όπου συγκεντρώνονται οι βαπτισμένοι στο όνομα της Αγίας Τριάδας, σε κάποιο μέρος της γης, γύρω από τον ιερέα, πρόκειται για το θεσμό της Εκκλησίας. Αυτή η κοινότητα, μαζί με τις άλλες της περιοχής, κάτω από την πνευματική καθοδήγηση του επισκόπου, δημιουργούν την εκκλησιαστική επαρχία. Αυτό που μας ενώνει γύρω από τον ευχαριστιακό Ιησού είναι το βάπτισμα και η πίστη στο πρόσωπό Του.

Η θέση του ιερέα μέσα στη χριστιανική κοινότητα είναι αναντικατάστατη: τελεί τα μυστήρια της Εκκλησίας, συνεχίζει το σωτήριο έργο του Χριστού, γίνεται δάσκαλος προσευχής.

▪ *Μέχρι τώρα εστίασες τη σκέψη σου για τις κλήσεις στην οικογένεια. Μήπως έχεις να συμπληρώσεις κάτι; Συ έδωσες έναν πολύ όμορφο και ολοκληρωμένο ορισμό της χριστιανικής κοινότητας. Ποιοι άλλοι παράγοντες της ευθύνονται για τις κλήσεις; Δεν πρέπει να αφήσουμε την εντύπωση στους αναγνώστες ότι πάμε να φορτώσουμε στην οικογένεια – σ' αυτή και μόνο! – την προώθηση των κλήσεων!*

- Έχετε δίκιο! Εκτός από την οικογένεια, η ευθύνη για τις ιερατικές κλήσεις αγγίζει τους εκπαιδευτικούς και ιδιαίτερα τους ιερείς και τους εφημερίους. Οι επίσκοποι είναι αυτοί που, στο μέγιστο βαθμό, έχουν το καθήκον να ανανεώνουν συνεχώς το ενδιαφέρον των πιστών σχετικά με την ιεροσύνη και το μοναχικό βίο². Οι δραστηριότητες της Εκκλησίας στη χώρα μας για την προαγωγή των κλήσεων κατευθύνονται, δυστυχώς, πολύ χαλαρά και είναι καθαρά τυπικές. Όλοι χαίρονται όταν ένας νέος αισθάνεται το μεγαλείο και την υπηρεσία του ιερατείου μέσα από

¹ Β' Βατικανή Σύνοδος. Διάταγμα «Για τη μόρφωση του κλήρου», αρ. 2.

² Κώδικας Κανονικού Δικαίου, καν. 233 παρ. 1,2.

την αληθινή πασχαλινή χαρά³. Όμως οι νέοι που αναζητούν τη χαρά της πίστης «πώς θα ακούσουν αν κανείς δεν κηρύξει;... Η πίστη προέρχεται από την ακοή»⁴.

Η φωνή του Θεού που καλεί τον άνθρωπο στην υπηρεσία Του, εκφράζεται με δύο τρόπους διαφορετικούς, που είναι θαυμάσιοι και συγκλίνουν στον ίδιο στόχο. Ο ένας εσωτερικός, είναι ο τρόπος της χάρης του Α. Πνεύματος, της εσωτερικής έλξης που ασκεί η σιωπηλή και δυνατή φωνή του Κυρίου μέσα στα ανεξερεύνητα βάθη της ανθρώπινης ψυχής. Ο άλλος είναι εξωτερικός, ανθρώπινος, αισθητός, κοινωνικός⁵.

Η ευθύνη, όπως αναφέραμε, ανήκει σ' ολόκληρη τη χριστιανική κοινότητα γιατί μέσα σε αυτή την κοινότητα γεννιούνται αναπτύσσονται και αναγνωρίζονται οι κλήσεις. Ακόμα περισσότερο, μπορούμε να πούμε ότι υπάρχει μια στενή συμπληρωματικότητα και μια αμφίδρομη επίδραση ανάμεσα στις διάφορες κλήσεις μέσα στο λαό του Θεού. Γι' αυτό κατευθύνοντας μια κλήση, δίνεται η δυνατότητα να αναπτυχθούν όλες οι άλλες. Π.χ. η κλήση δύο νέων στην αγάπη, δημιουργεί μια υγιή οικογένεια, ένα γόνιμο περιβάλλον για τη δημιουργία ώριμων παιδιών με την προοπτική της υπηρεσίας στη χριστιανική κοινότητα που ανήκουν (ιερείς, μοναχοί, μοναχές, κατηχητές κτλ.).

- *Σε τελευταία ανάλυση, η κλήση είναι τι; ...*

Κλήση σημαίνει κάλεσμα, πρόσκληση. Μήνυμα που απευθύνεται, στην καρδιά. Το κάλεσμα δεν είναι στατικό, παθητικό, μα ενεργοποιεί κάθε αίσθηση σε όποιον το λαβαίνει. Πρόκειται για ένα διάλογο και στο διάλογο υπάρχουν πάντοτε δύο. Μιλάς και ακούς. Και στο διάλογο της κλήσης είσαι εσύ και Εκείνος! Μοναδικός κανόνας, μοναδικός λόγος του διαλόγου: η αγάπη.

Το Πνεύμα το Άγιο καλεί, και τα χαρίσματα μέσα στην Εκκλησία είναι ποικίλα, το ίδιο και οι υπηρεσίες. Ο καθένας δέχεται ένα κάλεσμα, το κάλεσμα το δικό του...

Η κλήση όμως που μας προβληματίζει περισσότερο σήμερα, ιδιαίτερα στη χώρα μας, είναι η ιερατική. Και αυτή ωριμάζει στα πλαίσια μιας αληθινής θρησκευτικής εμπειρίας. Μιας εμπειρίας που βασίζεται στην ταπεινή αποδοχή του λόγου του Θεού, μέσα από τη λειτουργική ζωή, κυρίως την Ευχαριστία, μέσα από την προσευχή, μέσα από την υπηρεσία.

Και κάτι άλλο: η κλήση στην ιεροσύνη δεν είναι κάτι που «φυτρώνει» όταν οι καιρικές συνθήκες το επιτρέψουν. Επίσης, ονειροβατούμε όταν υποστηρίζουμε ότι ο Θεός δεν αφήνει την Εκκλησία του δίχως λειτουργούς. Ο Κύριος, μπαίνοντας στη ζωή του ανθρώπου για να τον σώσει και να αναγγείλει το χαρμόσυνο μήνυμα της αγάπης, δημιούργησε την Εκκλησία, θεανθρώπινο οργανισμό.

- *Κατά την άποψή σου, τι πρέπει να προσέξει ιδιαίτερα η τοπική μας Εκκλησία;*

Οι νέοι που αντιμετωπίζουν προβλήματα κλήσης, επιλογής έχουν απαραίτητα ανάγκη από «συμβούλους», πρόσωπα ικανά να κατευθύνουν το νέο στη διορατικότητα, την περίσκεψη, τη σύνεση, την ωριμότητα. Ειδικότερα σήμερα που η ατμόσφαιρα στην Εκκλησία «κατακλύζεται» από σλόγκαν και ιδεολογίες δίχως

³ Β' Βατικανή Σύνοδος. Διάταγμα «Η τάξη των ιερέων», αρ. 11.

⁴ Ρωμ. 19, 14-17.

⁵ Παύλος VI, Ρωμαίος Παρατηρητής, 6 Μαΐου 1965.

κανένα θεολογικό υπόβαθρο. Μου έρχεται στη μνήμη μια σκέψη του H. Urs Von Balthasar⁶ με την κλήση. Θα σας δώσω το κείμενο. Να μπει σε υποσημείωση.

Και για να τελειώνουμε, θα πρόσθετες κάτι άλλο;

Το θέμα των κλήσεων είναι σίγουρα τεράστιο και ανεξάντλητο. Η Εκκλησία μας στην Ελλάδα, πρέπει να αναζητήσει τους τρόπους εκείνους που θα επιτρέψουν την αρμονική και απρόσκοπτη πορεία της στο μέλλον. Αν δεν ξεκαθαρίσει τι αντιπροσωπεύει μέσα στο κοινωνικό περιβάλλον και δεν οριοθετήσει τις παραμέτρους της πνευματικής της παρουσίας και συνέχειας, η Εκκλησία βρίσκεται σε βαθιά κρίση ή σε αναπόφευκτη εξάρτηση...

π. Γιάννης Ασημάκης

Να μεταφερθεί στην 8,1^η σελίδα του άρθρου

* Ευχαριστώ τον π. Γιάννη Ασημάκη που μου επέτρεψε να δημοσιεύσω μετά από τόσα χρόνια το κείμενο του στους Α.Ο. αρ.862 / Ιανουάρ. 1989

"Ανθρωπος χωρίς πατρίδα"

Σπίτι χωρίς έπιπλα,
μια μελωδία ροκ γεμίζει το χώρο.
Σπας τη μοναξιά και μπαίνεις ξαφνικά.

Από πού έρχεσαι;
Απ' την αγάπη των ανθρώπων.

Πώς με βρήκες;
Εσύ με αναζήτησες.

Δεν έχεις πατρίδα;
Πατρίδα μου είναι η γη.

Έχεις οικογένεια;
Όλη την αγκαλιά της ανθρωπότητας.

Μα τι ήρθες να κάνεις εδώ;
Να σε συναντήσω.

Γιατί;
Για να χαράξουμε μαζί μια πορεία αγάπης.

Τόσο σημαντική είμαι για 'σένα;
Μόνο αν εγώ είμαι σημαντικός για 'σένα.

⁶ H. Urs von Balthasar, Ιεροσύνη σελ. 75. «Ο Θεός θέλει όποιον ξέρει να προσφέρει με χαρά, ακόμη κι όταν αυτή η προσφορά γίνεται όλο και περισσότερο ο προσωπικός μας σταυρός. Αν λείπει αυτός ο ενθουσιασμός του να δίνεις, η κλήση δεν είναι αυθεντική. Όπως αυτοί που διαλέγουν το δρόμο των συμβουλών ή της ιεροσύνης γιατί είναι πιο δύσκολος: στην πραγματικότητα αυτό εκφράζει φιλοδοξία», σελ. 74.

Μα γιατί σηκώνεσαι;
Είναι ώρα να φύγω.

Τι σε διώχνει τόσο νωρίς;
Η άγνοια των ανθρώπων.

Θα ξανάρθεις;
Είμαι πάντα εδώ.

Και χάθηκε περπατώντας πάνω στο απέραντο γαλάζιο της θάλασσας...

Padova - 31\10\2004

Αντωνία Ζαλώνη

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ
το μήνα Μάρτιο

Ο Ευαγγελισμός

Μια πολύ σεμνή αναγγελία,
που μεταδόθηκε, είναι αλήθεια, από έναν άγγελο του Θεού,
η οποία αποτέλεσε την πιο μεγάλη από τις Ειδήσεις
που έφτασαν στην ανθρωπότητα :

Ο Θεός έγινε άνθρωπος.

Πόσες αγγελίες ο Θεός απεύθυνε
στον καθένα από εμάς ;
Τον καθένα μας,
όπως την Παρθένα Μαρία.
ο Θεός θέλει να μας κάνει φορείς
της Καλής Είδησης.

Μας καλεί να πούμε στους ανθρώπους
ότι έχουν ένα Σωτήρα.

Αν η Μαρία, όπως το κάνουμε τόσο συχνά,
κρατούσε τ' αυτιά της κλειστά,
την ημέρα της δικής Αγγελίας,
κανένα μέλλον δεν θα ανοιγόταν
μπροστά στον πόνο,
μπροστά στη δυστυχία των ανθρώπων.

Αλλά εκείνη είπε το δικό της « ν α ι ».

Στον καθένα από εμάς ανήκει
να πούμε το δικό μας «ναί»
και να το πούμε σήμερα.

ΑΝΟΙΓΩ ΤΟΥΣ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΜΟΥ

ΚΑΘΕ ΠΡΩΙ, ΠΡΟΣΦΕΡΩ ΣΤΟ ΘΕΟ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΜΟΥ ΛΈΓΟΝΤΑΣ :

Πατέρα Άγιε, σου προσφέρω τις πράξεις μου, τις χαρές και τις δοκιμασίες μου, αυτής της ημέρας, ενωμένος με την Καρδιά του Ιησού που προσφέρει τον εαυτό του στην Ευχαριστία. Είθε το Πνεύμα του το Άγιο να κατοικεί μέσα μου. Και με τη Μαρία, τη Μητέρα του Ιησού και Μητέρα μας, προσεύχομαι το μήνα αυτό, ιδιαίτερα :

- **Όστε οι κυβερνήσεις να επεξεργάζονται τα πολιτικά τους προγράμματα, με ιδιαίτερη ευαισθησία προς τους φτωχούς, τους αποκλεισμένους και τους καταπιεσμένους.**

Ενώ βαδίζουμε ήδη στην τρίτη χιλιετία, στις πιο φτωχές χώρες ιδιαίτερα, αλλά και στις λεγόμενες πλούσιες χώρες, οι πρόσφυγες και οι μετανάστες, εξακολουθούν δυστυχώς να μην έχουν δικαίωμα στην νοσοκομειακή και φαρμακευτική περίθαλψη. Σταματούν να είναι άνθρωποι, συνάνθρωποι μας, γιατί δεν έχουν άδεια παραμονής ή άδεια εργασίας, αυτοί μπορούν να περάσουν στα αζήτητα, μπορούν να πεθάνουν αβοήθητοι, στα παγκάκια στις πλατείες μας. Και όλοι εμείς να κοιμόμαστε ήσυχοι. Είμαστε πολιτισμένοι εμείς ! Η καρδιά σας να είναι ευαίσθητη στις σιωπηλές αυτές κραυγές, λέει ο άγιος Πατέρας.

- **Όστε η κάθε τοπική Εκκλησία να αντιληφθεί την άμεση αναγκαιότητα να ετοιμάσει χριστιανούς αγίους, γιατί έτσι μόνο θα κερδίσουμε το στοίχημα για ένα νέο ευαγγελισμό.**

Ο Ιησούς είναι ο πρώτος «παιδαγωγός», γι' αυτό η ουσιαστική προσπάθεια θα είναι να βοηθήσουμε τα πρόσωπα να καλλιεργήσουν μια προσωπική σχέση μαζί του. Μόνοι όσοι έμαθαν «να μένουν με τον Ιησού» είναι ικανοί «να σταλούν να κηρύξουν». Μια αγάπη γεμάτη πάθος για το Χριστό είναι το μόνο μυστικό για μια πειστική αγγελία του Ευαγγελίου. Ο άγιος Πατέρας παρότρυνε τους ιεραποστόλους και όχι μόνο αυτούς : «Να διαλογίζονται με το Χριστό, να σκύβουν πάνω στο στήθος του, όπως ο μαθητής που αγαπούσε, να αφήσουν την καρδιά τους να την αγγίξει η άπειρη αγάπη της καρδιάς του.

Προσεύχομαι

- **ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ**

Να νιώθω και να γεύομαι εσωτερικά

Συχνά, σκεπτόμαστε ότι σημαντικό είναι να γνωρίζεις πολλά πράγματα. Πεπεισμένοι γι' αυτό επιδιώκουμε τη γνώση. Είναι αλήθεια ότι η γνώση είναι σημαντική. Αλλά είναι εξ ίσου σωστό ότι η γνώση, μόνη της, δεν επαρκεί σε πολλούς τομείς της ανθρώπινης ζωής. Για παράδειγμα, μπορεί να γνωρίζω όλες τις θεωρίες γύρω από την παιδαγωγική, δεν είναι γι' αυτό που θα είμαι ο καλύτερος παιδαγωγός.

- ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Στο χώρο της πίστης, αν αρκούμαι να μάθω τη διδασκαλία, ίσως κατορθώσω να είμαι ένας μεγάλος θεολόγος, αλλά όχι υποχρεωτικά ένας μεγάλος πιστός. Είμαι πιστός σημαίνει συνάντησα το Θεό.

Είμαι χριστιανός, σημαίνει ότι έχω συναντήσει το Θεό, στο πρόσωπο του Υιού του Ιησού Χριστού, όπως συναντούμε κάποιον. Το σύντομο ερωτηματολόγιο που ακολουθεί, μας επιτρέπει να καταλάβουμε :

- Η συνάντησή με τον Ιησού, μου προκαλεί συγκίνηση, ρίγος ;
- Μου φέρνει χαρά ;
- Συμμετέχω εσωτερικά στις χαρές του Ιησού, στους πόνους του ;
- Αισθάνομαι στον εαυτό μου, ότι με αφορούν όσα του συμβαίνουν ;

- ΝΙΩΘΩ ΚΑΙ ΓΕΥΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Αυτό εννοεί ο άγιος Ιγνάτιος όταν επιβεβαιώνει ότι πιο σημαντικό είναι να νιώθεις και να γεύεσαι τα πράγματα εσωτερικά. Και προσθέτει μάλιστα, ότι δεν είναι σημαντικό να γνωρίζεις πολλά πάνω στα θέματα που διαλογίζεσαι. Είναι προτιμότερο «να νιώθεις και να γεύεσαι» τα λόγια, τα γεγονότα εσωτερικά.

- ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

Κάθε Κυριακή πηγαίνουμε στην Εκκλησία, ακούμε το Λόγο του Θεού και μοιραζόμαστε τον Ευχαριστιακό Άρτο. Τι αλλάζει στη ζωή μας ; Σε τι διαφέρουμε από εκείνους που δεν πήγαν ; Ποιες ευαισθησίες άλλαξαν στην καθημερινότητα της ζωής μας ; Ο διαλογισμός, το αναμύσημα όλων αυτών που άκουσα και έλαβα, θα μας βοηθήσει «να νιώσουμε και να γευθούμε εσωτερικά», και να νιώσουμε τους παλμούς της καρδιάς του Ιησού.

Κυριακή, 6 Μαρτίου 2005

Ο συνετός άνθρωπος...

(Ματθαίος 7, 21-27)

Ένας από τους κινδύνους της όποιας θρησκείας είναι να μετατραπεί σε μαγεία. Η μαγεία συνίσταται στο να έχεις την πεποίθηση ότι η σωτηρία, η επιτυχία του ανθρώπου συνίσταται στην εκπλήρωση ορισμένων πρακτικών : π.χ. στην εορτή του αγίου Βλασίου τα κεριά με τα οποία σταυρωνόμαστε να ακουμπάνε το λαιμό, ειδάλλως δεν λαβαίνουμε καμιά χάρη... παρόμοια μαγεία μπορεί να είναι η χωρίς ψυχή τήρηση του Νόμου, χωρίς να αλλάξει σε τίποτα η ζωή μου. Η απλή τήρηση του Νόμου δεν ωφελεί σε τίποτα. Η μόνη δύναμη σωτηρίας είναι η ευσπλαχνία του Θεού. Σ' αυτό συνίσταται η αποκάλυψη του Ιησού Χριστού: Ο Θεός ήρθε αυτοπροσώπως να φέρει στους ανθρώπους την αγάπη του και την ευσπλαχνία του, χωρίς τις οποίες η ανθρωπότητα είναι χαμένη, παραμένει βυθισμένη στην αμαρτία της.

Κυριακή, 13 Μαρτίου 2005

Τρώει με τελώνες και αμαρτωλούς...

(Ματθαίος 9, 9-13)

Δεν έχετε ακούσει : «Ευσπλαχνία επιθυμώ και όχι θυσίες». Η ευσπλαχνία είναι το νέο όνομα που λαβαίνει η αγάπη, όταν αυτός που αγαπά διατηρεί την αγάπη του προς αυτούς που περιφρόνησαν την αγάπη, τη λησμόνησαν, την πρόδωσαν. Όλα τα κείμενα αυτής της ημέρας στρέφονται γύρω από αυτό το θέμα : την αποκάλυψη της αγάπης που γίνεται ευσπλαχνία. Ο Ματθαίος ήταν ένας τελώνης, συγκέντρωνε τους φόρους προς όφελος των Ρωμαίων κατακτητών. Με τη ζωή του αυτή ήταν ένας προδότης, γιατί δεν μπορούσε να τηρεί τα έθιμα

του καθαρισμού, ήταν, σύμφωνα με το εβραϊκό τυπικό, ακάθαρτος, ασυγχώρητος, δημόσιος αμαρτωλός. Επίσης έκανε χρήση αυτής της θέσης του για να καταχράται τους συμπατριώτες του και να τους εκβιάζει. «Τα 'παιρνε». Πολύ επίκαιρο το θέμα.

Κυριακή, 20 Μαρτίου 2005

Αν είσαι Υιός Θεού...

(Ματθαίος 4, 1-11)

Αξίζει να διαλογιστούμε, «να νιώσουμε και να γευτούμε» τα γεγονότα της ζωής του Ιησού : είναι μόνος, στην έρημο, το μόνο που έχει στην καρδιά του είναι ο Λόγος του Πατέρα : «Αυτός είναι ο Υιός μου, ο αγαπημένος μου»... Όπως επίσης αξίζει να ακούσουμε τον πειρασμό που του προτείνει ένα δρόμο επιτυχίας σαηνευτικής, δελεαστικής, αλλά με μια προϋπόθεση... να μη φθάσει στα άκρα της ανθρωπίνης αντοχής του... Ας διδαχτούμε από τη στάση του Ιησού: επικαλείται την εντολή του Θεού που έχει δοθεί στους ανθρώπους. Να αναγνωρίσουμε την εσωτερική διαύγιά του, και την απόφασή του ελεύθερου ανθρώπου απέναντι στο κακό : «Πίσω μου σ' έχω...»

Ο διαλογισμός μας πρέπει να αποκομίσει κάποιον καρπό, ας ζητήσουμε μια συγκεκριμένη χάρη .

Κυριακή, 27 Μαρτίου 2005

Τους πήρε απόμερα ...

(Ματθαίος 17, 1-9)

Την περασμένη Κυριακή είμαστε καλεσμένοι στην έρημο να ζήσουμε τις απονεκρώσεις και τους πειρασμούς μαζί με τον Ιησού. Σήμερα καλούμαστε να τον ακολουθήσουμε «απόμερα», αυτή τη φορά για να βιώσουμε την ενόραση της δόξας της μεταμόρφωσής του. Ο Χριστός μόνος στην έρημο υπόκειται στους πειρασμούς, ο Ιησούς περιστοιχισμένος με το Μωυσή και τον Ηλία δοξάζεται : αυτή είναι η πραγματική μορφή του, που θα έχουμε να μελετήσουμε όλη αυτή την Τεσσαρακοστή. Η χάρη που έχουμε να ζητήσουμε : την επιθυμία να αποσυρόμαστε από την καθημερινότητά μας, όχι για να την απαρνηθούμε, αλλά «για να είμαστε μαζί του» και στη δοκιμασία, και στη δόξα. Ας διαβάσουμε μερικές περικοπές της Γραφής. Είναι ο δικός του Λόγος, αυτός που δίνει στη ζωή μας νόημα, ουσία , αξία...

Βατικανή Σύνοδος

Μια αξιολόγηση του έργου της Συνόδου

20 χρόνια μετά, από Επισκόπους σε σύνοδο*

Φως και σκιές στην αποδοχή της Β' Βατικανής Συνόδου

Η μεγάλη πλειοψηφία των πιστών δέχθηκε τη Β' Βατικανή Σύνοδο με ενθουσιασμό, έστω και αν μερικοί, σποραδικά, αντέδρασαν αρνητικά. Αναμφισβήτητα η Β' Βατικανή Σύνοδος έγινε δεκτή με ευνοϊκή διάθεση επειδή το Πανάγιο Πνεύμα οδήγησε την Εκκλησία του. Επί πλέον, ακόμα και έξω από την καθολική Εκκλησία, πολλοί έστρεψαν με προσοχή το βλέμμα τους προς τη Β' Βατικανή Σύνοδο.

Παρά ταύτα, όσο μεγάλοι κι αν υπήρξαν οι καρποί της Συνόδου, αναγνωρίσαμε ότι υπήρξαν καθυστερήσεις και δυσκολίες στο να γίνει αποδεκτή. Υπήρξαν, ασφαλώς, σκιές στους μετασυνοδικούς χρόνους, που οφείλονται επίσης σε μια εσφαλμένη κατανόηση και εφαρμογή της Συνόδου, αλλά και σε άλλες αιτίες. Όμως, με κανένα τρόπο δεν μπορεί να υποστηρίξει κανείς ότι όλα αυτά που συνέβησαν μετά τη Σύνοδο, συνέβησαν εξαιτίας της Συνόδου.

Πρέπει κυρίως να διερωτηθεί κανείς γιατί, στο χώρο που αποκαλείται ο «πρώτος κόσμος», ύστερα από μια διδασκαλία περί Εκκλησίας όπου παρέχεται βαθιά και άπλετη εξήγηση, αρκετά συχνά εκδηλώνεται μια αποδέσμευση από την Εκκλησία, παρ' όλο που και εκεί επίσης οι καρποί της Συνόδου αφθονούν. Ενώ εκεί όπου η Εκκλησία ασφυκτιά εξαιτίας των ολοκληρωτικών ιδεολογιών, ή ακόμα εκεί όπου υψώνει τη φωνή ενάντια στις κοινωνικές αδικίες, η Εκκλησία φαίνεται να γίνεται πιο θετικά αποδεκτή. Όμως, δεν μπορεί να το αρνηθεί κανείς, και στους χώρους αυτούς, όλοι οι πιστοί δεν ταυτίζονται πλήρως και ολοκληρωτικά με την Εκκλησία και την κύρια αποστολή της.

Εξωτερικές και εσωτερικές αιτίες των δυσκολιών

Σε πολλά μέρη του κόσμου, η Εκκλησία υστερεί σε υλικά μέσα καθώς επίσης και σε άτομα για να εκπληρώσει την αποστολή της. Ας προστεθεί ακόμα ότι δεν είναι σπάνιο το να εμποδίζεται στην άσκηση της ίδιας της ελευθερίας της από κάποια εξωτερική δύναμη. Στις πλούσιες χώρες, μια ιδεολογία που χαρακτηρίζεται από την υπερηφάνεια για την τεχνική πρόοδο αναπτύσσει όλο και περισσότερο ένα ορισμένο ενυπαρξισμό που οδηγεί στην ειδωλολατρία προς τα υλικά αγαθά (η λεγόμενη καταναλωτική κοινωνία). Είναι δυνατό να οδηγηθεί σ' ένα είδος τύφλωσης απέναντι στις πνευματικές πραγματικότητες και αξίες. Είναι αδύνατο επίσης να αρνηθεί κανείς την παρουσία μέσα στην κοινωνία δυνάμεων που ασκούν μια μεγάλη επιρροή και που χαρακτηρίζονται από μια σχετική εχθρότητα προς την Εκκλησία. Είναι διάφορες εκδηλώσεις δράσης του «άρχοντα αυτού του κόσμου» και του «μυστηρίου της αδικίας» στην εποχή μας.

Ανάμεσα στις εσωτερικές αιτίες των δυσκολιών πρέπει να σημειωθεί μια ανεπαρκής και εκλεκτική ανάγνωση της Β' Βατικανής Συνόδου και μια ερμηνεία επιφανειακή της διδασκαλίας της προς τη μια ή την άλλη κατεύθυνση. Από τη μια, υπήρξαν απογοητεύσεις επειδή ήμασταν πολύ δειλοί στην εφαρμογή της αληθινής διδασκαλίας της Συνόδου, από την άλλη, η ανεπαρκής ανάγνωση των κειμένων είχε ως αποτέλεσμα μια μονόπλευρη παρουσίαση της Εκκλησίας ως διάρθρωση καθαρά θεσμική, απογυμνωμένη από το μυστήριό της. Πιθανόν να μην είμαστε απαλλαγμένοι από κάθε ευθύνη αν, κυρίως οι νέοι, θεωρούν την Εκκλησία κατά κριτικό τρόπο, ως ένα απλό θεσμό. Ίσως δώσαμε εμείς αφορμή για να μας κτυπήσουν, μιλώντας πολύ για ανανέωση των εξωτερικών διαρθρώσεων της Εκκλησίας και λίγο για το Θεό και τον Ιησού Χριστό. Μερικές φορές έλειψε επίσης η διάκριση του καλού και του κακού πνεύματος μη διακρίνοντας σωστά ανάμεσα στο νόμιμο άνοιγμα της Συνόδου προς τον κόσμο και την αποδοχή της νοοτροπίας και της τάξης των αξιών ενός εκκοσμηκευμένου κόσμου.

Μια πιο βαθιά αποδοχή της Β' Βατικανής Συνόδου

Αυτές οι δυσκολίες μαζί με άλλες φανερώνουν την ανάγκη να ξανακοιτάξουμε τη Σύνοδο ακόμα πιο βαθιά. Η αποδοχή αυτή περνά υποχρεωτικά από τέσσερα διαδοχικά επίπεδα: μια ευρύτερη και βαθύτερη γνώση της Συνόδου, την εσωτερική αφομοίωσή της, την επιβεβαίωσή της μέσα στην αγάπη, το πέρασμα σε πράξη μέσα στη ζωή. Μόνο η εσωτερική αφομοίωση και η έκφρασή της μέσα στη ζωή μπορούν να κάνουν ώστε τα κείμενα της Συνόδου να καταστούν ζωντανά και ζωοποιά.

Η θεολογική ερμηνεία της συνοδικής διδασκαλίας οφείλει να λάβει υπόψη της όλα τα κείμενα αυτά καθ' εαυτά και στη σχέση τους το ένα με τα άλλα, αυτό επιτρέπει να εκθέσει κανείς με προσοχή τη συνολική έννοια να δοθεί μια ιδιαίτερη προσοχή στις τέσσερις μείζονες Διατάξεις και Συνόδου, που αποτελούν τα κλειδιά για την ερμηνεία των υπολοίπων Διαταγμάτων και Δηλώσεων. Δεν πρέπει να διαχωριστεί η ποιμαντική φύση των κειμένων από τη σοβαρότητα της διδασκαλίας, όπως το ίδιο δεν είναι σωστό να χωρίσει κανείς το πνεύμα από το γράμμα της Συνόδου. Εξάλλου, η Σύνοδος πρέπει να εννοηθεί μέσα στη συνέχεια με τη μεγάλη Παράδοση της Εκκλησίας, αλλά, συγχρόνως, πρέπει να λάβουμε από τη διδασκαλία αυτής της Συνόδου ένα φως για την Εκκλησία σήμερα και για τους ανθρώπους της εποχής μας. Η Εκκλησία είναι αυτή καθεαυτή και η ίδια σε όλες τις Συνόδους.

Από την έκθεση της Συνόδου
«Σύγχρονα Βήματα» αρ. 59, Ιούλιος 1986

Υποσημείωση προηγούμενης σελίδας:

* Έκτακτη Σύνοδος των Επισκόπων. Ρώμη, 24/11-8/12 1985
Από την Έκθεση με τη σύνθεση εργασιών (Πρόεδρος. Καρδ. Dannels)

Προς τους συνδρομητές

Ένα μεγάλο και θερμό ευχαριστώ στους συνδρομητές και αναγνώστες του Περιοδικού που εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους απέναντί του καταβάλλοντας τη συνδρομή από την οποία οι Α.Ο. πρέπει να τυπώνονται και να αποστέλλονται. Ο υπεύθυνος, οι αρθρογράφοι, οι μελετητές κ.ά. συντάκτες, το βοηθητικό προσωπικό δεν αμείβονται. Παρακαλώ όσους λαβαίνουν τους Α.Ο. και έχουν χρόνια να πληρώσουν ας στείλουν τουλάχιστο ένα συμβολικό ποσό! Κυρίως, αυτοί του Εξωτερικού. Η επιβάρυνση της αποστολής είναι δυσβάστακτη. Με την πρώτη ευκαιρία θα δείτε την οικονομική κατάσταση. Σας ευχαριστώ για την κατανόηση.

Ο εκδότης: π. Γαβριήλ Μαραγκός